

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024-2392
Den 21. marts 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 489 (MOF alm. del) stillet 23. februar 2024 efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 489

”Vil ministeren redegøre for, hvad der er sket i sagen siden jorddepotet nær stålvalseværket i Frederiksværk blev lovliggjort i 1994, herunder i forhold til at overvåge, hvorvidt der sker en forurening af den omkringliggende natur og miljø, inkl. grundvand og Roskilde Fjord? Der henvises til artiklen ”Miljøkatastrofe truer: Skrot fra Stålvalseværket lækker PFAS i Roskilde Fjord”, politiken.dk, den 19. februar 2024.”

Svar:

Jeg har indhentet svar fra Region Hovedstaden, som har indhentet kommentarer fra Halsnæs Kommune. Miljøstyrelsen har kort beskrevet styrelsens rolle i sagen. Jeg kan henholde mig til disse svar.

Region Hovedstaden oplyser følgende:

”Det daværende Frederiksborg Amt var tilsynsmyndighed for Stålvalseværket. I amtets miljøgodkendelse af affaldsdeponering i kystvolde fra 1994 er det beskrevet, at depotet skulle overdækkes med plastmembran eller skeovnsslagger. Regionen har ved sagsgennemgang konstateret, at da Stålvalseværket gik konkurs i 2002, blev der fra amtets side arbejdet på nedlukning af virksomheden på en miljømæssig forsvarlig måde. I forbindelse med kommunalreformen, overgik tilsynsmyndigheden fra amtet til Halsnæs Kommune i 2007. Kommunen har siden da fjernet nogle af de store affaldsmængder på grunden i samarbejde med staten og konkursboet.

Af referat fra et møde om Stålvalseværket mellem Halsnæs Kommune, Miljøcenter Roskilde og Miljøstyrelsen den 30. august 2010, fremgår det, at Frederiksborg Amt ikke har foretaget tilsyn i perioden fra 2002, hvor Stålvalseværket gik konkurs, og frem til 2007, hvor tilsynsmyndigheden overgik til Halsnæs Kommune. Af referatet fremgår det også, at der fra kommunens side heller ikke er ført tilsyn efterfølgende. For god ordens skyld ønsker vi at præcisere, at regionens offentlige indsats på stålvalseværksgrunden konkret er fastlagt i 2022, og at der ikke har været fastlagt offentlig indsats overfor forureningen på stålvalseværksgrunden før dette tidspunkt.”

Halsnæs Kommune oplyser følgende:

”I slutningen af 2005 blev der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af Miljøstyrelsen, daværende Frederiksborg Amt og Frederiksværk Kommune med det formål at finde en miljømæssig forsvarlig lukning af stålvalseværket efter konkursen i 2002. Arbejdsgruppens arbejde var koncentreret omkring

de midlertidige depoter, hvor miljøgodkendelsen ville udløbe i september 2007. Efter amtets nedlæggelse i 2007 ville Halsnæs Kommune overtage myndighedsansvaret for depoterne, som så ville være ulovlige. Der blev indgået en aftale mellem Miljøministeriet og Halsnæs Kommune om finansiering af fjernelse af de midlertidige depoter.

Amtets godkendelser af de tidligere deponeringer i kystvoldene var uden udløbsdato. Efter Stålvalseværkets konkurs var der ingen driftsherre for depotet, hvorfor det ikke længere var muligt at håndhæve vilkår i godkendelsen. Halsnæs Kommune har ikke ført tilsyn med disse deponeringer, da rammerne for den deponerede forurening fortsat var, at ansvaret for prioritering af oprydning lå hos regionen. I 2014 fik regionen endvidere ansvaret for at foretage analyser af forureningens potentiale for forurening af overfladevand.”

Miljøstyrelsen oplyser følgende:

”Miljøstyrelsen kan bekræfte som nævnt af Region Hovedstaden og Halsnæs Kommune, at styrelsen i 2005-2006 bistod det daværende Frederiksborg Amt i undersøgelsen af de tidligere affaldsdepoter på Stålvalseværkets grund. Der var her alene tale om flere affaldsdepoter på land, ikke affald deponeret i kystvoldene. Løsningen blev, at affaldsdepoterne blev opgravede og sejlet til videreponi i Norge i begyndelse af 2010’erne. Staten var med til at finansiere denne løsning, som der var et stærkt ønske om fra Halsnæs Kommune, og som indgik i forhandlingerne i forbindelse med kommunalreformen.

Miljøstyrelsen bemærker, at indtil ændringen af jordforureningsloven i 2014 var beskyttelse af overfladevand ikke en del af den systematiske offentlige indsats i forhold til jordforureninger.”

Magnus Heunicke

/

Mikkel Dam Schwartz